

ligger efter min Mening en stor Bæmselighed; at faae disse Foreninger til at samvirke er netop Bæmseligheden, og jeg troer ikke, at det er lykkes Udbalget ved sit Forslag at sikke en saadan Samvirken; man maatte gaae ganske anderledes noie ind paa dette Punkt, dersom man vil forebygge, at Foreningerne ikke skulde komme i indbyrdes uoploselige Stridigheder.

Der er jo forovrigt stillet flere meer eller mindre gennemgribende Forslag, men jeg skal afvente, hvad Dom Thinget ved sin Afstemning vil sælde om dem. Jeg har udtalt, hvad der kan tale for Lovforslaget, men jeg finder ikke, at det i den Grad er af Bigtighed, om man følger den ene eller den anden Fremgangsmaade, at jeg derfor finder Anledning til nu at gaae naermere ind paa, at forsvare Lovforslagets Bestemmelser, efterat jeg har udtalt mig om dem ved Sagens første Behandling.

Bligen-Finecke: Jeg har ikke den Lykke at tilhøre Udbalgets Fleertal, men jeg er derimod saa heldig at have en Mening om det Spørgsmaal, hvorom Ministeren ønskede at høre en saadan, og jeg haaber tillige at kunne udtale den tydeligt. Den Sag, som det her naermest er vigtigt at behandle, er Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skulle sige Ja eller Nei til Ophevelsen af Landstutteriet. Der foreligger Tegninger paa, at denne Sag har vaakt ikke ringe Interesse omkring i Landet; overalt, hvor der er bleven holdt Landmandsforamlinger og Møder i Landbosforeninger, overalt hvor slige Sammenkomster have fundet Sted paa Landet, har dette Spørgsmaal i en Række af Aar været Gjenstand for en omhyggelig Drøftelse, og man har ogsaa i Presen seet Fremstillinger, der tyde paa, at sagkyndige Mænd ikke have sthet den Uleilighed at skrive derom. Hvor store og hvor mangfoldige imidlertid end de Interesser ere, som knytte sig hertil, maa man dog ikke sammenblende dem; thi der er Forskel mellem den Interesse, som Staten har, og den, som de private Opdrætttere have ved Hesteavlens. For Staten er det af Bigtighed, at der til

enhver Tid er saamange Heste i Landet, som ere fornødne til dens militaire Brug og til den offentlige Befordring; men hvad nu dette angaaer, da ere vi her i Landet saa heldigt stillede, at det Antal Heste, der her opdrættes, overstiger med et meget betydeligt Antal Forbruget; der udføres herfra aarlig 9 à 10,000 Heste, altsaa et meget betydeligt Antal. Naar Staten har forsynet sig selv til militairt Brug og til den offentlige Befordring, saa kan det for den være ligegyldigt, om Landbefolkningen skaffer sig Indtægter ved Opdræt af Heste eller ved Production af Smør, eller ved hvilket som helst Andet; det er Staten ligegyldigt, om Landmanden faaer sit Overskud tilveiebragt enten paa den ene eller paa den anden Maade. Men Staten kunde have en anden Interesse, nemlig Interessesen ved de Dyrs Beskaffenhed, der findes i Landet; forsaavidt nemlig som de Heste, der opdrættes i Landet, ikke havde de Egenstaber, der udfordredes til Statens Brug, det være sig til militairt Brug eller til den offentlige Befordring, saa vilde det være nødvendigt, at man søgte at paavirke Hesteavlens saaledes, at disse Dyr fik den forønskede Beskaffenhed. Hvad nu dette Punkt angaaer, saa have de Heste, der opdrættes hos os, hidtil været ansete for at være af den Beskaffenhed, at de fuldt vel fyldestgjorde Statens Krav; der er ikke fra de Militaires Side klaget over, at de ikke, naar de gjøre sig den rette Umage, her i Landet kunde finde Heste af de Egenstaber, som de maatte forlange, og ogsaa med Hensyn til den offentlige Befordring ere Hestene af den Beskaffenhed, at de svare til Fordringerne.

R e t t e l s e.

3 Faltens Foredrag Nr. 355, Sp. 5654, 6te og 7de Linie f. o.: istedetfor: „¹/₁₀₀₀ af et Kilogramme (2 Pbd.)“, læs: „¹/₁₀₀₀ af 1 Gramme“.